

עליה, חס"ד אל יתחר עלייה כדקדרmitta ולא מסתפי מהאי דינה דעתך ואיה בהדייה בשלימו בחזרות ואהדרת ליה אנטפין. ובגין כה אזהר לוון קודשא בריך הוא לישראל לאשתזבא מדינוי דהאי צד"ק, ולחפהה ספת שלמה עלייהו ולמייתב בצלא דמלהימנותא. הדא הויו דכתיב (ויקרא כ"ג) בספות תשבי שבעת ימים לאבללא להאי דרגא דלעילא ולאוספה ביתה ברכה מים (במפני) עלאין, בגין דהאי יומא שביעאה איהו נסחת ישראל אנן מקיפין להאי מזבח עלאה באינון תרין למודים דAINON ערבי נחל ועבדין בה גסוך המים ויהיב צד"ק באינון שתין דAINON מוי ימי בראשית פלא ברזא דחכמתא.

ולבדה (במדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. עבדו כבנישתא לאינון שבע יומין עלאין ועבדו יומא טבא, בגין דASHOTZBTON MEDINOI דההוא יומא שביעאה. בגין כה כתיב בצלמו כדמותנו לקבל יומא תנינה גבורה, חילקה דצח. כדיין אית לבר נש למשוי להאי דמותנו ולאתדרמי בעובDOI לאינון עלאין. וכל דא למה בגין קודשא בריך הוא יהב בידי דבר נש, דאי בעי בר נש למדקמי גרמיה לאינון דלעילא אשפטלים בהו ולא מסתפי מהאי מdat דינה עלאה.

וירדו בדגת הים לקל דרגא דגצ"ח דאחד בית משה
בדגת הים בההוא דרגא אתריאו ויהיב לון
סתימה דסתימין חילא לשלט עלייהו, אי דמי בר בש
לעלאין, ואילא דמי לעלאין ירדג. ונוני ימא שלטין
בהו בבני נשא. ובגין כך אזהרת לון אוריתא
דאתייה בית על ידי דמשה (דברים ל) ובחורת בחימים.

תא חזי משה בד אתרמי לימא לא שלטו עליה נוני ימא
ולא אסתפי מניהו בגין דאייה תהזה זמין לקרבא
לעילא ולא תדבק בא קודש בריך הוא, ולבתר בד
אתדבק שליט על נוני ימא. ורמז לאחרן אחוי דימחי ית
ימא ويمותון נוני ואיה לא עביד חבי, בגין דההיא
דרגא דיליה שליט עלייהו ו biome אתריאו ולא בעא
קודש בריך הוא דימחי אייה, בגין לא תהפקא لهו
לאויב. וכד בר נש אויל באrho דקודש בריך הוא
כתיב עליה (ישעיה מ"ז) כי תעבור במים איתך אבוי וגוו. דהא
וירדו בדגת הים ובוועף השמים לקל דרגא דשים.
בדההוא דרגא שליט עלייהו ודא תפארת.

ואף על גב דברדרגא דגצ"ח אתבעידו כל נוני ימא
ועופי, לא כתיב תמן אלא עוף כנף אבל השטא
קרי לה עוף השמים בגין דבר נש לא שליט עלייהו
אלא מטרא דשים. ובבמה שליט עלייהו ברזא

דָּהוֹד דִּיהְיָב לֵיה סִיוּעָא דְּהָא בְּהַהוּא יוֹמָא אֲתַבְּרִיאוֹ
בְּעִירָן. וּבָכֶל הָאָרֶץ שְׁלִיט בְּרֹזָא דְּצִדִּיקָה דָּאָקָרִי כְּלָל
וְאַיְהוּ שְׁלִיט עַל הָאָרֶץ אֲרֻעָא עַלְאהָ. הַכִּי נְמִי בָּר גַּשְׁ
לְתַתָּא שְׁלִיט עַל אֲרֻעָא תַּתָּא בְּגִין דְּכּוֹלָא בִּיה. וּבָכֶל
הַרְמִישׁ הַרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ שְׁלִיט עַלְיָהוּ בָּר נְשָׁ מַסְיוּעָא
דָּאַתִּיהְיָב לֵיה מְאָרֶץ הַחַיִּים מַלְכּוֹת עַלְאהָ: (עד כאן

(מההשנות)

פָּתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּפָקוֹדִי אֲוֹרִיִּתָּא. וְאָמַר פָּקוֹדִי
אֲוֹרִיִּתָּא דִּיהְבָּ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּלָהּוּ
בְּאֲוֹרִיִּתָּא בְּאָרֶחֶת כָּלֶל בְּתִיבִּי: בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.
הָאָהָא פָּקוֹדָא קְדָמָא"ה דְּכָלָא. וְאָקָרִי פָּקוֹדָא דָא
יִרְאָתָה דָּאָקָרִי רִאשִׁית. דְּכִתְבִּיבָּ, (תְּהִלִּים קִיָּא) רִאשִׁית חַכְמָה
יִרְאָתָה יִי. (מִשְׁלִי א) יִרְאָתָה יִי רִאשִׁית דְּעַת. בְּגִין דְּמָלָה דָא
רִאשִׁית אָקָרִי. וְדָא אֲיַהֵי תְּרֻעָא לְאַעֲלָא גּוּ מַהִימָנּוֹתָא.
וְעַל פָּקוֹדָא דָא אֲתָקִים כָּל עַלְמָא.

יִרְאָה אֲתִפְרֵשׁ לְתִלְתִּלְתָּ סְטְרִינָן. תְּרִין מְבִיְהוּ לִית בְּהָוּ
עַיְקָרָא בְּדַקָּא יָאָות, וְחַד עַיְקָרָא דִּירָא. אִית בָּר
בְּשָׁ דְּחִילָמְקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּיְיחָוָן בְּנוֹהִי וְלֹא
יִמוֹתָנוּן. אוֹ דְּחִילָמְעוֹנָשָׁא דְּגַופִּיהָ אוֹ דְּמַמוֹגִיהָ. וְעַל דָא
דְּחִילָל לֵיה תְּדִיר. אֲשַׁתְּבָחָה יִרְאָה דָאֲיַהֵי דְּחִילָל לְקְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לֹא שָׁוֵי לְעַקָּרָא. אִית בָּר נְשָׁ דְּדַחִילָל מִן

קוֹדֶשׁ שָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּדַחֵל מַעֲונָשָׁא דְּהַהוּא עַלְמָא וַעֲונָשָׁא דְּגִיהָבָם. תְּרִין אַלְיָן לֹא עִקְרָא דִּירָא אַפְוָן וְשִׁרְשָׁא דִּילְיָה.

יְרָאָה דְּאֵיהָ עַקְרָא, לְמַדְחָל בָּר נְשׁ לְמַאֲרִיה בְּגִין דְּאֵיהָ רָב וְשָׁלִיט עַקְרָא וְשִׁרְשָׁא דְּכָל עַלְמִין וְכָלָא קְמִיה כָּלָא חַשְׁיבָּין. פְּמָה דְּאַתְּמָר (דְּנִיאָל ד) וְכָל דִּירָי אַרְעָא כָּלָא חַשְׁיבָּין. וְלִשְׂוָאָה רַעֲוִיתָה בְּהַהוּא אַתְּרָה דְּאַקְרָי (נ"א ב) יְרָאָה.

בְּכָה רָבִי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר וּוְיָא אִימָא וּוְיָא אִימָא. אִי אִימָא יְנַדְעֵוּן חַיְיבָּין הַיְךְ יְפָלוּן לְמַאֲרִיהָוּן. אִי לֹא אִימָא יְאַבְדוּן חַבְרִיָּא מֶלֶה דָא. בְּאַתְּרָה קְדִישָׁא שָׁרִי, מְלַרְעָ אִיתְ יְרָאָה רַעָה דְּלָקִי וּמַחִי וּמַקְטָרָג וְאֵיהָ רַצּוּעָה לְאַלְקָאָה חַיְיבָּיא. וּמְאָן דְּדַחֵל בְּגִין עַוְגָשׁ דְּמַלְקִיּוֹתָא וְקַטְרוֹגָא כְּמָה דְּאַתְּמָר. לֹא שְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא יְרָאָתָה דְּאַקְרָי יְרָאָתָה לְחַיִים. אֶלָּא מְאָן שְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא יְרָאָה רַעָה. וְאַשְׁתָּכָח דְּשְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא רַצּוּעָה יְרָאָה רַעָה וְלֹא יְרָאָתָה.

וּבְגִין כֵּה אַתְּרָה דְּאַקְרָי יְרָאָתָה רַאֲשִׁית דַעַת אַקְרָי. וּעַל דָא אַתְּבָלֵיל הַכָּא פְּקוּדָא דָא. וְדָא עַקְרָא וְיִסּוּדָא לְכָל שָׁאָר פְּקוּדִין דְּאָרְדִּיתָא. מְאָן דְּבָטִיר יְרָאָה (ךא) בְּטִיר כָּלָא. לֹא נְטִיר יְרָאָה לֹא נְטִיר פְּקוּדִי אָרְדִּיתָא, דָהָא דָא

תרעה דכלא. ובגין כה כתיב בראשית דאייה יראה,
ברא אלהים את השמים ואת הארץ. דמאן עבר על דא
 עבר על פקודי אורייתא. ועונגשא דמאן עבר על דא
 הא רצועה רעה אלקיו ליה. ותניינו והארץ היה תהו
 ובהו וחשך על פנוי תהום ורוח אלחים. הא אלין ארבע
 עונגשין לאענשא בהון חייביא.

תהו דא חנק, דכתיב, (ישעה ל) קו תהו (ובירה ב) חבל מדקה.
 בהו דא סקילה, אבגין דמשוקעין גו תהומה רבא
 לעונגשא חייביא. וחשך דא שריםה, דכתיב, (דברים ח)
 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך (דברים ד) וההר בוער
 באש עד לב השמים חשך כו. ודא אש תקיפה ועל
 רישיהון חייביא שרי לאוקדא לוזן. ורוח דא הרג
 בסיניה. רוח סערה חרבא משגנא היא מלחתא ביה. כמו
 דאת אמר, (בראשית ג) ואת להט החרב המתהפהת ואקר
 רוח. האי עונגשא למאן דיעבר על פקודי אורייתא.
 וכתיב לברther יראה, ראשית, דאייה כללא דכלא. מכאן
 והלאה שאר פקונדין אורייתא.

פקודא תנינא דא אייה פקודה. דפקודא דיראה
 את אחת בה ולא נפקא מינה לעלמיין. ואייה
 אהב"ה. לмерחם בר נש למאריה רוחימו שלים. ומאן אייה
 רוחימו שלים. דא אהבה רביה דכתיב, (בראשית י) התחלק

לפנֵי זהיה תמים שלים בرحימותא. וזה הוא דכתיב
ויאמר אלהים יהי אור דא רחימתו שלימותא דאקרי (פקודי
רביד ב) אהבה רבה. והכא איהו פקודא למחם בר נש
למאריה בדקה אותן.

אמר רבי אלעזר, אבא, רחימתא בשלימיו אני שמענא
ביה. אמר ליה אםא ברוי קמי דרבי פינחס דהא
איהו בהאי דרגא קאים. אמר רבי אלעזר אהבה רבה
הינו אהבה שלימתא בשלימיו בתרעין סטרין, ואי לא
אתכליל בתרעין סטרין לאו (דף יב ט"א) איהו אהבה בדקה
יות בשלימיו.

ועל דא תנין בתרעין סטרין אתפרש אהבה רחימתו
דקונדשא בריך הוा. אית מאן דרחים לייה מגו
דאית לייה עיתרא, אורפא דיוםין, בגין סחרגניה, שליט
על שנאו, ארחו מתקנן לייה, ומגו כף רחים לייה. ואי
להאי יהא בהפוכא ויהדר עליה קונדשא בריך הוा
גלוילא דידי נא קשיא, יהא שניא לייה ולא יرحم לייה
כלל. בגין כף רחימתו דא לאו איהו אהבה דאית לייה
עקרא.

רחימתו דאקרי שלים ההוא דהוי בתרעין סטרין בין
בדינה בין בטיבו. ותקונא דארחו דרחים לייה
למאריה כמה דתגין אפלו הוא נטיל נשמהך מינך. דא

איהו רחימנו שלים דהוי בתרין סטרין (זע"ב). ועל דא אור דמעשה בראשית גפק ולבדת אגניז. כד אגניז גפק דינא קשיא ואתכלילו תרין סטרין פחדא למשהו שלימו דא אהבה בדקה יאות.

נטלה רבינו שמעון ונשקייה. אתה רבינו פינחס ונשקייה וברכיה ואמר בודאי קודשא בריך הוא שדרני הכא. דא הוא (לעיל דף י"א ע"א) בהירך דקיק דאמרו לי דאתכליל בביתאי ולבדת נהיר כל עלמא. אמר רבינו אלעזר ודאי לא איצטרא לאתגשי יראה בכל פקידין, כל שכן בפקודא דא איצטרא יראה לאתדקא בהאי. היה אתדקא. אהבה איה בסטרא חד טב כמה דאתמך דיחב עיתרא וטב אורבא דהוי בני מזוני, כדיין איצטרא לאתערא יראה ולמדחל דלא יגרום חובה. ועל דא כתיב, (משל כי) אשרי אדם מפחד תמיד, בגין דהא כליל יראה באהבה.

והכי איצטרא בסטרא אחרא דдинא קשיא לאתערא ביה יראה. כד חממי לדינא קשיא שריא עליוי, כדיין יתרד יראה וידחל למאריה בדקה יאות ולא יקשה לביה. ועל דא כתיב, (משל כי) ומקשה לבו יפול ברעה. בההוא סטרא אחרא דאקרי רעה. אשתחח יראה דאתאחדת בתרין סטרין ואתכלילת מניהו. ודא איה אהבה שלימתא בדקה יאות.

**פְּקוּדָא תְּלִיתָה לְמַנְדָע דָאִית אֱלֹהָא רֶבֶרְבָא וְשְׁלִיטָה
בְּעַלְמָא.** וְלִיְחָדָא לֵיה בְּכָל יוֹמָא יְהוּדָא בְּדַקָא
יִאָוֹת בְּאָפָוֹן שִׁית סְטְרִין עַלְאַיִן. וְלִמְעַבֵד לוֹן יְהוּדָא חֲדָא
בְּשִׁית תְּבִין דְשָׁמָע יְשָׁרָאֵל וְלִכְוֹנוֹא רְעוֹתָא לְעַילָא
בְּהַדְיִיהוֹ. וְעַל דָא אַחַד אַצְטְרִיךְ לְאַרְכָא לֵיה (נ"א פְשִׁית)
בְּשִׁית תְּבִין. וְדָא הוּא דְכַתִּיב יָקוֹו הַמִּים מִתְחַת הַשְׁמִים
אֶל מָקוֹם אֶחָד. יְתַפְגְשׁוּן דְרָגִין דִתְחֻות שְׁמִיא לְאַתְאָחָדָא
בֵיה (יראָה) לְמַהְוֵי בְשָׁלִימָו לְשִׁית סְטְרִין בְּדַקָא יִאָוֹת. וְעַם
כָל דָא בְּהַהְוָא יְהוּדָא אַצְטְרִיךְ לְקַשְׁרָא בֵיה יִרְאָה
דְאַצְטְרִיךְ לְאַרְכָא בְּדַלְתָת דָאַחַד. דְלַלְתָת דָאַחַד גְדוֹלָה.
וְהִיְינָהוּ דְכַתִּיב וְתְרָא הַיְבָשָׂה דִתְתְּחֹזֵי וְתַתְקִשֵּר דַלְתָת
דָאַיְהוּ יִבְשָׂה בְּהַהְוָא יְהוּדָא.

וְלִבְתָר דְאַתְקִשְׁר תִּמְן לְעַילָא אַיְצְטְרִיךְ לְקַשְׁרָא לָה
לְתִתְא בְּאַכְלוֹסָהָא בְּשִׁית סְטְרִין אַחֲרַגְנִין
דְלַתְתָא, בְּרוֹךְ שֶׁם כְבָוד מְלֻכּוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד. דָאִית בֵיה
שִׁית תְּבִין אַחֲרַגְנִין דִיְהָיָה. כְּדַיּוֹן מָה דִתְהוֹת יִבְשָׂה
אַתְעַבִּידָת אָרֶץ לְמַעַבֵד פִּירִין וְאַיְבִין וְלִגְטִיעָא אַיְלָבִין.
וְהִיְינָהוּ דְכַתִּיב וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לִיְבָשָׂה אָרֶץ בְּהַהְוָא יְהוּדָא
דְלַתְתָא אָרֶעָא רְעֹוָא שְׁלִימָם בְּדַקָא יִאָוֹת. וְעַל דָא כִי
טוֹב, כִי טּוֹב תְּרִי זָמְנִי. חַד יְהוּדָא עַלְאָה וְחַד יְהוּדָא
תִתְפָאָה. כִּיּוֹן דְאַתְאָחַד בְּתְרִין סְטְרִין מִפְאָן וְלִהְלָא

תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׁא. אֲתַתָּקְנָת לְמַעַבְדֵ פִּירִין וְאַיִבֵּן
כְּדָקָא יָאוֹת.

פְּקוּדָא רְבִיעָא לְמַגְדָּע דָה' הוּא הָאֱלֹהִים, כַּמَا דָאָת
אָמֵר, (דברים ז) וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַהֲשֹׁבוֹת אֶל לְבָבְךָ כִּי
יְהִי הוּא הָאֱלֹהִים. וְלֹא תִכְלַלְא שְׁמָא דָאֱלֹהִים בְּשָׁמָא דִי'.
לְמַגְדָּע דָאָנוּ חַד וְלִית בָּהוּ פְּרוּדָא. וְהַיָּנוּ רָזָא דְכִתְיבָּהִי
מָאָרָת בְּרַקְיָע הַשְׁמִים לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ. לְמַהְיוֹת תְּרִין
שְׁמַהֲן חַד בְּלֹא פְּרוּדָא כָּלָל. לְאַתְכַלְלָא מָאָרָת חַסְר
בְּשָׁמָא דְשָׁמִים (נ"א זרשים) דָאָנוּ חַד וְלִית בָּהוּ פְּרוּדָא.
בְּהָוָרָא אָוּכְמָא בְּנַהּוָרָא חַיּוּרָא לִית בָּהוּ פְּרוּדָא וּכְלָא חַד.
(דף יב ע"ב) וְדָא הוּא עַנְגָּא חַיּוּרָא דִימָמָא וְעַנְגָּא דְאַשְׁתָּא
בְּלִילְיָא. (במה דָאָמָרוּ חֶבְרִיא) מִדְתַּת יוֹם וּמִדְתַּת לִילָה. וְלֹא תִתְקַנוּ
דָא בְּדָא לְאַנְהָרָא כַּמָּה דָאָתָמָר לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ.

וְדָא חֻובָה דְהָהוּא נַחַש קְדֻמָּה חַבָּר לְתַתָּא וְאַתְפַרְשָׁ
לְעַילָּא. וּבְגַיְן כֵּה גַּרְמָם מַה דַּגְרָם לְעַלְמָא. בְּגַיְן
דְאַצְטְּרִיךְ לְאַפְרָשָׁא לְתַתָּא וְלַחֲבָרָא לְעַילָּא. וּבְהָוָרָא
אָוּכְמָא אַצְטְּרִיךְ לְאַתְאָחָדָא לְעַילָּא בְּחַבְוָרָא חַדָּא.
וְלֹא תִאָחָדָא לְבַתֵּר בְּאַכְלָוָסָה אַבְיַחְדָה אַוְלַאֲפְרָשָׁא לְהָ
מִסְפְּרָא בִּישָּׁא. וּעַם כֵּל דָא אַצְטְּרִיךְ לְמַגְדָּע דָאֱלֹהִים יְיִ
כְּלָא חַד בְּלֹא פְּרוּדָא. ה' הוּא הָאֱלֹהִים. וּכְדָיַגְדָע בְּרָ
גַּשׁ דְכַלָּא חַד וְלֹא יְשַׁוֵּי פְּרוּדָא, אַפְיָלוּ הַהִיא סְטוּרָא

אָחָרָא יִסְתַּלְקֵךְ מֵעַל עַלְמָא וְלֹא אִתְמַשֵּׁךְ לְתַתָּא.
וְהִיְנוּ רֹזָא דְכַתִּיב וְהִי לְמֹאוֹרוֹת. הָא קְלִיפָה בְּתַר
מוֹחָא סְלִקָא. מוֹחָא אָוֹר. סְטַרָא אָחָרָא מוֹת. אָוֹר
בְּחֻבּוֹר בְּאַתְוֹן. מוֹת בְּפִירּוֹדָא. וּכְדֹהֲאִי אָוֹר אִסְתַּלְקֵךְ
מַתְמָן, מַתְהַבְּרָא בְּאַתְוֹן מוֹת דְפִירּוֹדָא. מַאֲלִין אַתְוֹן
שְׂרִיאָת חֹוה וְגַרְמָת בִּישָׁא עַל עַלְמָא. כִּמָה דְכַתִּיב,
(בראשית ג') **וְתַרָא הָאָשָׁה כִּי טֹב אַהֲדָת אַתְוֹן לְמִפְרָעָה**
אֲשֶׁתָּאָר מַו וְאָנוֹן אָזְלוּ וְנִטְלוּ אֹתְתֵי תִיּו בְּהִדִּיהָו וְגַרְמָת
מוֹתָא עַל עַלְמָא כִּמָה דְכַתִּיב וְתַרָא. אָמֵר רַבִי אַלְעֹזֶר,
אָבָא, הָא אָוְלִיפְנָא מִמְאָשְׁתָאָרָת יְחִידָה, וְאָוּזְדָאָהוּ
חַיִין תְּדִיר אַתְהַפְּכָת וְאַזְלָת (פְנַחַס רְלִיו ע"א) וְנִטְלָת תִיּו
דְכַתִּיב וְתַקְה וְתַתְנוּ וְאֲשֶׁתְלִים תִּבְהָדָא וְאַתְהָבָרִי אַתְוֹן.

אָמֵר לֵיה בְּרִיךְ אַנְתָּה בָּרִי וְהָא אָוְקִימְנָא מֶלֶה דָא.

פְקוּדָא חַמִּישָׁה כְּתִיב, (בראשית מ"ז ע"ב) יִשְׁרָצָו הַמִּים שְׁרֵץ
בְּפֶשׁ חִיה. בְּהָאִי קָרָא אֵית תָלָת פְקוּדִין. חַד
לְמַלְעֵי בָּאָוְרִיתָא. וְחַד לְאַתְעַסְקָא בְּפְרִיה וּרְבִיה. וְחַד
לְמַגְזָר לְתִמְגִינָה יוֹמִין וְלְאַעֲבָרָא מַתְמָן עַרְלָתָא. לְמַלְעֵי
בָּאָוְרִיתָא וְלְאַשְׁתְּדָלָא בָה וְלְאַפְשָׁא לָה בְּכָל יוֹמָא
לְתַקְנָא בְּפִשְׁיה וּרְוִיחִיה.

דְבִיכָוּן דְבָר נְשׁ אַתְעַפְק בָּאָוְרִיתָא (נְח ס"ב ע"א) אַתְתָקָן (ש"ב
ע"א) **בְּגַשְׁמַתָּא אָחָרָא קְדִישָׁא. דְכַתִּיב שְׁרֵץ גַּפְשׁ**

חיה. נפש דההיא חייה קדישא. וכך בר נש לא אתעסק באורייתא לית ליה נפשא קדישא. קדושא דלעילא לא שריא עלי. וכך אשתדל באורייתא, בההוא רוחישן דרוחיש בה זכי לה היא נפש חייה, ולמהדר פמלאכין קדישין. דכתיב, (תהלים קג) ברכו יי מלאכיו, אלין אפונ דמתעסקין באורייתא דאקרון מלאכיו באראעה.

ודא הוא דכתיב ועופת יעופף על הארץ. האי בהאי עלמא. בההוא עלמא תנינן דזמין קוידשא בריך הויא ל麻痹 לון גדרין בנסרים ולאשתא בכל עלמא דכתיב, (ישעיה מ) וקונו יי יחליפו כה יעלו אבר בנסרים. והינו דכתיב ועופת יעופף על הארץ דא אורייתא דאקרי מים ישרצו ויפקעו רחשא דנפש חייה מאתר דההיא חייה ימשכוון לה לחתא כמה דאתמר. ועל דא אמר דוד (ישוב קי"ב ע"ב) (תהלים נא) לב טהור בראש ל' אלהים, למלעי באורייתא, וכדין ורות בכוון חדש בקרבי:

פקודא שתיתאה לאתעסקא בפריה ורביה. דכל מאן דאתעסק בפריה ורביה, גרים (ישוב קפ"ז ע"ב) לההוא נהר למותי נבייע תדר ולא יפסקוון מימי. וימא אתמוליה בא כל סטרין. (קנ"ב א) ובשותאין חדתין מתחדרן ונפקין מההוא אילנא. וחילין סגיאין אתרביאו לעילא בהדי אפונ גשותין. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ישרצנו

המימים שירצ בפש חיה, דא ברית קיימת קדישא בהר דבגיד ובפיק, ומיא דיליה אתרביאו ורחשין רחשה ורבפייא דבשmeta לה היא חיה.

ובאנו נשותין דעאלין בה היא חיה נפקי כמה עופי דפרחן וטאון כל עלמא. וכד נשמתא נפקא להאי עלמא ההוא עופא דפרח ונפק בהדי האי נשמתא מההוא אילנא נפק עמייה. כמה נפקו בכל נשמתא ונשmeta. (קס"א ב, כ"א, מ"א ב) תריין, חד מימינא וחד נשmeta. אי זכי אבון נטרין ליה דכתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך. ואי לא אנון מקטרגי עליה.

אמר רבי פינחס (דף יג ע"א) תלתא אבון דקיימי אפטוטופסין עליה דבר נשבד זכי. דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מבוי אלף להגיד לאדם ישרו. אם יש עליו מלאך הוא חד. מליץ תרי. אחד מבוי אלף להגיד לאדם ישרו הוא תלת. אמר רבי שמואון, חמש, דכתיב יתר, ויחבבו ויאמר. ויחבבו חד. ויאמר תריין. אמר ליה לאו הכי, אלא ויחבבו דא קודשא בריך הוא בלחוודוי, דהא לית רשו לאחרא אלא ליה.

אמר ליה שפיר קא אמרת. ומאן דאתמנע מפריה ורביה כביבול אוזיר דיוונא דבליל כל דיקיגין. וגרים לה היא בהר דלא בגדיין מימי ופגים קיימת

קדישא בכל סטראין. ועליה כתיב, (ישעה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים ב'. ב' וዳי דא לגופא. ובשمتיה לא עיל לפרגודא (דמלכתא) כלל ואטריד מההוא עלמא,

פרקודא שביעאה למgor לתרמnia יומין ולא עברא זותמא דערלהתא, בגין דהיא חייה איה דרגא תמיןאה לכל דרגין, והיא נפש דפרחה מינה אצטראיכא לאתחזאה קמה לתרמnia יומין כמה דאייה (בראשית לג' ג') דרגא תמיןאה. וכדיין אתחזי ודאי דאייה נפש חייה. נפש דהיא חייה קדישא ולא מסטרא אחרא. ודא אייה ישרצו המים. בספרא דחנוך יתרשםון מיא דזורעא קדישא רשיימו דנפש חייה. ודא רשיימו דאת יוניד דאטרשים בבשרה קדישא מכלiar רשומין דעלמא. ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא באربع טאסין למהוי תפן בההוא גזירא דקימא קדישא. ואצטראיך לתקנא ליה פורסיא ולאדרפרא בפורמיה דא (לך לך צ'ג ע"א) פרסיא דאליהו. ואילו לא שاري תפן. ויברא אלהים את התפנינים הגדולים. תרין אלין ערלה ופריעה. גזיריו דערלה ופריעה לבתר. ואנון דבר ונוקבא. ואת כל נפש החיה הרומשת, דא רשיימו דא"ת קיימה קדישא דאייה נפש חייה קדישא

כְּדָקָאָמֶרֶן. אֲשֶׁר שְׂרַצְוּ הַמִּים מֵין עַלְאַיִן דָּאַתְמַשְׁכוֹ
לְגַבְהָה דָאַת רְשִׁימָוּ דָא.

וּבָגִין דָא אַתְרַשְׁימָוּ יִשְׂרָאֵל בְּרַשְׁימָוּ קָדִישָׁא וְדָכִיעַ
לְתַתָּא, בְּגֻוָּנָא דָאָנוּ רְשִׁימָין קָדִישִׁין,
לְאַשְׁתְמֹדָעָא בֵין סְטָר קָדִישָׁא לְסְטָר אַחֲרָא דְמָסָאָבוֹ.
אוֹפֵן יִשְׂרָאֵל רְשִׁימָין לְאַשְׁתְמֹדָעָא בֵין (סְטָר) קָדוֹשָׁא,
לְעַמִּין עוֹבֵדִי פּוֹכְבִים וּמְזֻלּות דָאַתִּין מְסִטְרָא אַחֲרָא
דְמָסָאָבָא כְּמָה דָאַתָּמָר. וּכְמָה דְרַשִּׁים לוֹן הַכִּי רְשִׁים
בְּעִירִי וּעוֹפֵי דְלָהּוֹן לְבָעִירִי וּעוֹפֵי דְעַמִּין עוֹבֵדִי עֲבוֹדָת
פּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. זְפָאָה חִילְקָהּוֹן דִּישָׂרָאֵל:

פְּקוּדָא תִּמְינָה לְמִרְחָם גַּיּוֹרָא (על) דְעַל לְמִגְזָר גִּרְמִיהָ
(יתרו ע' ע"א) וְלֹאָעַלְאָ תִּחוֹת גִּדְפּוֹי דְשִׁכְינָתָא.

וְאֵיהֵי אַעֲילָא לוֹן תִּחוֹת גִּדְפּהָא לְאָנוּן דְמִתְפְּרַשְׁן מְסִטְרָא
אַחֲרָא מְסָאָבָא וּמִתְקָרְבִּין לְגַבְהָה. דְכִתְיבָּה תֹּצְאָה אָרֶץ
בְּפֶשֶׁחָה לְמִיְבָה. וְאֵי תִּמְאָה דָהָאֵי בְּפֶשֶׁחָה דְכָלִילָא
בְּיִשְׂרָאֵל לְכָלָא הִיא אַזְדָמָנָת. הַדָּר וְאָמָר לְמִיְבָה. כִּמָה
אַפְסָדְרַיִן וְאַדְרַיִן דָא לְגֹו מַן דָא אִיתָה לְהָאֵי אָרֶץ
דָאֵיהֵי חִיה תִּחוֹת גִּדְפּהָא.

גִּדְפּהָא יִמְינָה אִיתָה לְהָתְרִין אַפְסָדְרַיִן. וּמַהָאֵי גִּדְפּהָא
אַתְפְּרַשְׁן לְתְרִין אָוְמִין (משפטים צ"ה ע"א) אַחֲרַנִּין
דָאָנוּן קְרִיבִין בִּיחָדָא (נ"א בִּיחָסָא) לְיִשְׂרָאֵל לְאָעַלְאָ לוֹן לְגֹו

אֲכִסְדָּרִין אֶלְיִין. וְתַחַות גִּדְפָּא שֶׁמְאַלָּא אִית תְּרִין
אֲכִסְדָּרִין אַחֲרָנִין וּמַתְפִּרְשָׁן לְתְרִין אֹוְמִין אַחֲרָנִין דָּאָפָון
עַמּוֹן וּמוֹאָב. וּבְלַהּוּן אַקְרוֹן נְפָשׁ חַיָּה. וּכְמָה אַדְרִין
סְתִימִין אַחֲרָנִין וְהַיְכָלִין אַחֲרָנִין בְּכָל גִּדְפָּא וּגִדְפָּא.
וּמְבִיאֵיהוּ נְפָקוּ רְוִיחִין לְאַפְרֵשָׁא (שלח לך קס"ח ע"א) לְכָל אָפָון
גִּיוֹרִין דִּמְתַגְּיִירִין. וְאַקְרוֹן נְפָשׁ חַיָּה, אָבָל לִמְינָה. וּבְלַהּוּ
עַאלְיִין תַּחַות גִּדְפּוֹי דְּשִׁכְבִּתָּא וְלֹא יִתְּרִיר.

אָבָל נְשִׁמְתָּא דִּישְׁרָאֵל נְפָקָא מְגֻוָּא גּוֹפָא דְּהַהוּא אַיְלָנָא,
וּמְתַמֵּן פְּרָחִין נְשִׁמְתִּין לְגַו הָאֵי אָרֶץ גּוּ מְעָהָא לְגַו לְגַו.
וּרְזֹא (מלאכי ג) כִּי תַהְיוּ אַתֶּם אָרֶץ חַפְּצָן. וּעַל דָּא יִשְׁרָאֵל בָּן
יִקְרֵר דְּהָמוּ מְעָהָא עַלְיָה וְאַקְרוֹן (ישעה מו) הָעַמּוֹסִים מִבַּיִּנָּה
בְּטֻנוּ וְלֹא מְגַדְּפִין לְבָר. וְתוּ (דף יט ע"ב) גִּיוֹרִין לִית לְזֹן חַוְלָקָא
בְּאַיְלָנָא עַלְאָה כָּל שְׁכַנָּה בְּגּוֹפָא דִּילִיָּה. אָבָל חַוְלָקָא
דְּלַהּוּן בְּגִדְפִּין אֵיהוּ וְלֹא יִתְּרִיר. וְגִיוֹרָא תַּחַות גִּדְפִּי
שִׁכְבִּתָּא וְלֹא יִתְּרִיר (לך לך צ"ו ע"א) גִּירִי הַצְּדָקָה אָפָון דְּתַמְּן
שְׂרָאֵן וְאַתְּאַחֲדָן וְלֹא לְגַו כְּמָה דְּאַתְּמָר. וּבְגִין כֶּךָ תֹּזְצָא
הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה לִמְינָה. וְלֹמְאָן, בְּהָמָה וּרְמַשׁ וְתִיחְטוּ אָרֶץ
לִמְינָה בְּלַהּוּ שְׁאַבִּין נְפָשׁ מַהְיָה חַיָּה, אָבָל כָּל חַד
לִמְינָה בְּדַקָּא חֹזֵי לָהּ:

פְּקוּדָא תְּשִׁיעָא לְמִיחַן לְמִסְבָּנִי וּלְמִיחַב לְזֹן טְרַפָּא.
דְּכַתִּיב נְעָשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוּ כְּדָמוֹתֵנוּ. נְעָשָׂה